

دوستان عزیز سلام زندگی پر هیاهو و دغدغه امروزی بسیاری از ما را به سمت ناامیدی کشانده است بلی این خیلی روشن است که زندگی دشوار است. موانع زیادی در مسیر وجود دارند. داشتن هدف، کافی نیست. انسان در میان همه‌ی فراز و نشیب‌های زندگی، باید مدام به اهدافش نزدیک‌تر شود. امید به آدم‌ها اجازه می‌دهد با طرز تفکر و استراتژی‌های مناسب برای رسیدن به موفقیت، با مسائل و مشکلات زندگی مواجه شوند. در نتیجه با افزایش این فرصت‌ها، واقعا به اهدافشان دست خواهند یافت.

امید فقط یک حس خوب نیست، بلکه سیستم انگیزش شناختی پویایی نیز هست. بر اساس این مفهوم، احساسات به دنبال شناخت حرکت می‌کنند و از این مسیر منحرف نمی‌شوند. شناخت‌های مربوط به امید مهم هستند. امید منجر به داشتن اهداف یادگیری می‌شود که برای رشد و توسعه مفید هستند. کسانی که اهداف یادگیری دارند، فعالانه درگیر یادگیری‌شان هستند، برای رسیدن به اهدافشان مدام استراتژی‌هایی طرح‌ریزی و پیشرفت خود را کنترل می‌کنند تا مطمئن شوند در مسیر درست در حرکت هستند. تحقیقات فراوانی وجود دارد که نشان می‌دهند اهداف یادگیری به‌طور مثبتی در گستره‌ای از زندگی انسان، از دستاوردهای علمی و ورزشی و هنری گرفته تا کسب‌وکار با موفقیت در ارتباط هستند.

از سوی دیگر، آنهایی که امید ندارند، تمایل به انتخاب اهداف عملکردی دارند. آدم‌هایی که اهداف عملکردی دارند، کارهایی را انتخاب می‌کنند که چالش یا فرصتی برای رشد ندارند. وقتی شکست می‌خورند، همه چیز را رها می‌کنند. این افراد، درمانده عمل می‌کنند و احساس کمبود کنترل بر محیط‌شان را دارند. آنها به ظرفیت خودشان برای دستیابی به آینده‌ای که دوست دارند، ایمان ندارند. آنها ناامیدند.

پس با امید به آینده و با انگیزه‌های خوب توان خود را مضاعف کنیم و در مسیر پیشرفت گام برداریم.

سید ابراهیم اعلائی

مدیر مسوول و سردبیر